22/09/2023

Κλιματική κρίση, μετανάστευση, Ελληνοτουρκικά, Ουκρανία – Οι τέσσερεις άξονες της ομιλίας του Πρωθυπουργού στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ

/ Επικαιρότητα

Για τη δημιουργία μιας παγκόσμιας συμμαχίας για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, τη μετανάστευση, τα ελληνοτουρκικά αλλά και για τον πόλεμο στην Ουκρανία και τις επιπτώσεις του, μίλησε ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης κατά την προσφώνηση του στην 78η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Ο κ. Μητσοτάκης έκανε ειδικές αναφορές τόσο στη μεγάλη πυρκαγιά στον Έβρο, όσο και στις καταστροφικές πλημμύρες, που έπληξαν πρόσφατα τη Θεσσαλία.

Όσον αφορά στην Κύπρο, ο Πρωθυπουργός τόνισε ότι το Κυπριακό παραμένει, δυστυχώς, στον πυρήνα του, ένα ζήτημα παράνομης εισβολής και κατοχής, κατά παράβαση των θεμελιωδών αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

“Η δέσμευσή μας για την κυριαρχία της Κύπρου, την εδαφική ακεραιότητά της και τη λύση ενός κράτους, στη βάση μιας διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας είναι ακλόνητη. Είναι θέμα αξιοπιστίας και αποφασιστικότητας να υπερασπιστούμε τις βασικές αξίες και αρχές στις οποίες βασίζονται τα Ηνωμένα Έθνη. Η εξεύρεση μιας δίκαιης, βιώσιμης και αμοιβαία αποδεκτής λύσης του Κυπριακού εξακολουθεί να είναι κύρια προτεραιότητα για την Ελλάδα”, υπογράμμισε.

Η κλιματική κρίση

Αναλυτικότερα ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του στο ζήτημα της κλιματικής κρίσης ανέφερε:

“Το θέμα της φετινής Γενικής Συνέλευσης απαιτεί από εμάς να «επιταχύνουμε τη δράση ... για την ειρήνη, την ευημερία, την πρόοδο και τη βιωσιμότητα για όλους». Πρόκειται για έναν αξιέπαινο στόχο, ο οποίος θα έλεγα ότι έχει μεγαλύτερη σημασία σήμερα από ποτέ. Αλλά πρέπει επίσης να αναρωτηθώ αν αυτό είναι αρκετό.

Θέτω το ερώτημα αυτό όχι επειδή θέλω να δοκιμάσω την υπομονή αυτής της Συνέλευσης, αλλά κυρίως επειδή, παρόλο που οι συλλογικές, πολυμερείς λύσεις μπορούν και συχνά κάνουν τη διαφορά, μού φαίνεται ότι ακόμα πάρα πολλές από αυτές τις λύσεις υπολείπονται των φιλοδοξιών μας. Οι διακηρύξεις μας δεν είναι ποτέ απόλυτα εφάμιλλες των ενεργειών μας και τα επιτεύγματά μας δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες μας.

Είναι σαν, σε αυτά τα Ηνωμένα Έθνη, τα Έθνη να μην είναι αρκετά Ενωμένα.

Αυτό, για εμένα, είναι ξεκάθαρο σε δύο βασικούς τομείς: την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και τη διαχείριση της μετανάστευσης, οι οποίοι θα βρεθούν στο επίκεντρο της υποψηφιότητας της Ελλάδας για το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για την περίοδο 2025-2026.

Εάν εκλεγεί, η Ελλάδα θα καταστήσει το κλίμα και τη μετανάστευση κεντρικούς άξονες της θητείας της στο Συμβούλιο Ασφαλείας, μαζί με τον σεβασμό για το Διεθνές Δίκαιο και την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας. Θα το κάνουμε αυτό γιατί, σε έναν βαθμό τουλάχιστον, η σημερινή συλλογική προσέγγιση της παγκόσμιας κοινότητας και στα δύο ζητήματα δείχνει ότι υπάρχει χάσμα ανάμεσα στη

ρητορική και την υλοποίηση της πολιτικής.

Όταν έχουμε ζήσει ένα καλοκαίρι σαν αυτό του 2023 -το θερμότερο που έχει καταγραφεί ποτέ στα χρονικά- και όταν συνεχίζουμε να μιλάμε αντί να αναλαμβάνουμε δράση για την αντιμετώπιση των κύριων κινητήριων δυνάμεων πίσω από την παράνομη μετανάστευση, ή ακόμα και για την εφαρμογή των υφιστάμενων διακρατικών συμφωνιών, στην πραγματικότητα αποτυγχάνουμε.

Κυρίες και κύριοι, πρέπει να εργαστούμε πιο σκληρά από κοινού για να το αλλάξουμε αυτό.

Πριν από 12 μήνες, από αυτό το βήμα, προειδοποίησα ότι χωρίς πολυμερή συνεργασία οι καταστροφικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής θα γίνουν σύντομα ο κανόνας κι όχι η εξαίρεση. Δώδεκα μήνες μετά, αυτή η νέα πραγματικότητα είναι, δυστυχώς, εδώ.

Αυτό το καλοκαίρι πλημμύρες, πυρκαγιές, καύσωνες και κατολισθήσεις έπληξαν τον ευρωπαϊκό Νότο, τη Βόρεια Αφρική και τη Μεσόγειο, προκαλώντας πρωτοφανείς καταστροφές στην περιοχή, από τη Σλοβενία έως την Λιβύη, από την Ιταλία έως την Ελλάδα.

Για τους Έλληνες, αυτό ήταν περισσότερο έκδηλο στον Έβρο, στο βορειοανατολικό τμήμα της χώρας μου, όπου η μεγαλύτερη πυρκαγιά που έχει καταγραφεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση μαινόταν αδιάκοπα επί σχεδόν δύο εβδομάδες.

Συνολικά 20 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, εκατοντάδες έχασαν τα σπίτια και τα μέσα βιοπορισμού τους. Μια έκταση μεγαλύτερη σε μέγεθος από αυτή την πόλη, τη Νέα Υόρκη, έγινε στάχτη. Επτακόσιοι πυροσβέστες από όλη την Ευρώπη έδωσαν γενναία μάχη για να περιορίσουν αυτή τη mega-φωτιά, αλλά δεν μπορούσαν να την τιθασεύσουν.

Και, σαν να μην έφτανε αυτό, 10 ημέρες αργότερα η Ελλάδα επλήγη από την καταιγίδα «Daniel». Στην περιοχή της Θεσσαλίας, στα κεντρικά της χώρας, έπεσε διπλάσια βροχή σε μια ημέρα από όση πέφτει στο Λονδίνο σε έναν ολόκληρο χρόνο.

Ήταν η χειρότερη καταιγίδα που έπληξε την Ελλάδα εδώ και πάνω από έναν αιώνα. Ο «Daniel» χάραξε ένα καταστροφικό πέρασμα, όχι μόνο από τη χώρα μου αλλά και από τη Λιβύη. Έπληξε τη παραθαλάσσια πόλη της Ντέρνα, όπου ο αριθμός των νεκρών ανέρχεται τώρα σε δεκάδες χιλιάδες.

Οι επιπτώσεις αυτών των φαινομένων σε ολόκληρη τη Μεσόγειο είναι πρωτοφανείς. Ζωές χάνονται, επιχειρήσεις καταστρέφονται, για κάποιες κοινότητες τα πάντα ανατρέπονται, η κοινωνική συνοχή υπονομεύεται, τα εύθραυστα οικοσυστήματα των πιο πολύτιμων βιοτόπων μας τίθενται σε σοβαρό

κίνδυνο.

Δέχομαι, φυσικά, ότι η κλιματική κρίση δεν αποτελεί άλλοθι για τα πάντα. Αλλά η επιστήμη το λέει ξεκάθαρα: οι πρωτόγνωρες θερμοκρασίες, που τροφοδοτούνται από την υπερθέρμανση του πλανήτη, δημιουργούν τις συνθήκες που προκαλούν αυτά τα καταστροφικά συμβάντα.

Αυτό δεν αποτελεί πια μια κρίση που αφορά τις λιγότερο ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες ή τον Παγκόσμιο Νότο. Η δική μας πολύ άνιση μάχη με τη φύση διεξάγεται τώρα κατά μήκος του ευρωπαϊκού Νότου, ιδιαίτερα στη Μεσόγειο.

Αυτή, κυρίες και κύριοι, είναι η νέα πραγματικότητα σε ό,τι αφορά στην κλιματική αλλαγή.

Η Ελλάδα, και οι πολλοί φίλοι και γείτονές μας που βρέχονται από τη Μεσόγειο, αντιμετωπίζουν πλέον παρόμοιες προκλήσεις με τις χώρες που έχουν βρεθεί στο «μάτι του κυκλώνα» της κλιματικής κρίσης. Και, όπως αυτές οι χώρες, χρειαζόμαστε μια πολύ πιο συντονισμένη απάντηση.

Στην Ελλάδα, έχουμε διαθέσει εκατοντάδες εκατομμύρια για την άμβλυνση των συνεπειών: ψηφίσαμε τον πρώτο μας κλιματικό νόμο και προωθούμε φιλόδοξες προτάσεις για την απαλλαγή των νησιών μας από τις πηγές εκπομπών άνθρακα. Συνεργαζόμαστε με πολυεθνικές εταιρείες στην επιδίωξη πράσινων τεχνολογιών. Κάνουμε σημαντικές επενδύσεις στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας όπου, με δεδομένο το φυσικό μας πλεονέκτημα που είναι ο άνεμος, ο ήλιος και η θάλασσα, οι δυνατότητες είναι τεράστιες.

Και όμως, ενώ ενεργούμε αποφασιστικά για τον μακροπρόθεσμο μετριασμό των επιπτώσεων, είμαστε συλλογικά υπεύθυνοι διότι βραχυπρόθεσμα δεν δίνουμε αρκετή έμφαση στην προσαρμογή, μολονότι η ανάγκη να γίνουμε πιο ανθεκτικοί συνιστά αλλαγή για το σήμερα, όχι για το αύριο. Εξάλλου, αυτή η κρίση είναι ήδη εδώ, επηρεάζει ήδη τις ζωές μας και έχει ήδη σημαντικό αντίκτυπο στις οικονομίες μας.

Αυτό συνιστά αποτυχία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο από πλευράς πολιτικής αλλά και στο μέτωπο της διάθεσης οικονομικών πόρων. Ξοδεύουμε «ψίχουλα» για την προσαρμογή και την παροχή έκτακτης βοήθειας. Έχουμε δύο ταμεία των οποίων οι πόροι έχουν εξαντληθεί. Αυτό πρέπει να αλλάξει.

Για τον λόγο αυτό, αυτή την εβδομάδα έστειλα επιστολές στους ηγέτες της Κροατίας, της Κύπρου, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Μάλτας, της Πορτογαλίας, της Σλοβενίας και της Ισπανίας, οι οποίες μαζί με την Ελλάδα αποτελούν την ομάδα κρατών EU-Med 9.

Στην επιστολή μου πρότεινα δύο λύσεις, βραχυπρόθεσμα, για το ζήτημα της προσαρμογής: πρώτον, να αναγνωρίσουμε ότι οι περιστάσεις απαιτούν πλέον να δράσουμε εκτός του μακροπρόθεσμου δημοσιονομικού πλαισίου της ΕΕ και των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις. Και, δεύτερον, να ηγηθούμε των προσπαθειών σε ολόκληρη την ΕΕ για τον καθορισμό και την εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου, με τους κατάλληλους πόρους, το οποίο θα αντιμετωπίζει τις νέες προκλήσεις με τις οποίες βρισκόμαστε τώρα αντιμέτωποι.

Αλλά αυτό δεν αφορά μόνο την Ευρώπη. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ο ευρωπαϊκός Νότος και η Βόρεια Αφρική δεν διαφέρουν σε τίποτα από τα προβλήματα που αντιμετώπισε ο Καναδάς αυτό το καλοκαίρι, ή άλλες χώρες όπως το Πακιστάν το περασμένο καλοκαίρι, όταν και αυτό επλήγη από καταστροφικές πλημμύρες.

Γι' αυτό καλώ για τη δημιουργία μιας «παγκόσμιας συμμαχίας για την προσαρμογή». Ένα forum όπου θα μπορούμε να παράγουμε νέα συλλογική σκέψη, ανανεωμένη συνεργασία, να προσφέρουμε πρόσβαση σε νέα χρηματοδότηση για την προώθηση της προσαρμογής σε βραχύ χρονικό ορίζοντα, προτού να είναι πολύ αργά.

Επενδύοντας περισσότερο, για παράδειγμα, στην κοινή χρήση νέων τεχνολογιών για προηγμένη πρόγνωση και μοντέλα για μετεωρολογικά φαινόμενα, ώστε να μπορούμε να προβλέψουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια, με μεγαλύτερη ακρίβεια, πώς θα εκδηλωθούν αυτά τα φαινόμενα, από πού προέρχονται οι πλημμύρες και πού εξαπλώνονται οι πυρκαγιές.

Επομένως, θα επιδιώξουμε τη συγκρότηση μιας συμμαχίας για την προσαρμογή στο πλαίσιο της ερχόμενης συνόδου για το κλίμα, COP28, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Επειδή μόνο μέσα από τη συνεργασία μας μπορούμε να κάνουμε πραγματική διαφορά, αντλώντας διδάγματα ο ένας από τον άλλον, αλλά και ανταλλάσσοντας βέλτιστες πρακτικές και λύσεις.

Πάρτε για παράδειγμα τον αριθμό έγκαιρης ειδοποίησης «112», για έκτακτες περιστάσεις, που διαθέτει η Ελλάδα. Δεν υφίστατο κατά τις καταστροφικές πυρκαγιές πριν από πέντε χρόνια. Μια ολόκληρη παραθαλάσσια πόλη καταστράφηκε και περισσότεροι από 100 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Μάθαμε από αυτό το λάθος, το διορθώσαμε και αυτό το καλοκαίρι το «112» διαδραμάτισε

τεράστιο ρόλο στην ελαχιστοποίηση της απώλειας ζωής.

Τι διαφορά θα έκανε άραγε ένας τέτοιος αριθμός, έκτακτης ανάγκης, στο Μάουι, κατά τη διάρκεια των καταστροφικών πυρκαγιών στη Χαβάη, ή στη Λιβύη για παράδειγμα; Είναι ακριβώς αυτού του είδους οι λύσεις, χωρίς μεγάλο κόστος, που αντιπροσωπεύουν το είδος της τεχνολογικής προσαρμογής που χρειαζόμαστε, σε παγκόσμιο επίπεδο, για το μέλλον. Μια απλή ιδέα που, όμως, σώζει ζωές.

Όλα αυτά είναι καίριας σημασίας, καθώς, στο τέλος της ημέρας, η πρωταρχική υποχρέωσή μας είναι η προστασία της ανθρώπινης ζωής".

Η μετανάστευση

Στη συνέχεια μίλησε για την δεύτερη μεγάλη πρόκληση της εποχής μας, την μετανάστευση:

"Επιτρέψτε μου να στραφώ στη δεύτερη μεγάλη πρόκληση της εποχής μας, τη μετανάστευση. Η χώρα μου βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της παγκόσμιας μεταναστευτικής κρίσης. Την τελευταία δεκαετία η Ελλάδα έχει παράσχει καταφύγιο και προστασία σε εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο. Η ακτοφυλακή μας έχει καταβάλει τεράστιες προσπάθειες ώστε να σώσει δεκάδες χιλιάδες ζωές στη θάλασσα.

Θα είμαι ξεκάθαρος: η Ελλάδα πάντοτε θα είναι μία ανοιχτή και φιλόξενη χώρα για όσους διαφεύγουν από διωγμούς και βία, καθώς και για τους οικονομικούς μετανάστες που αναζητούν ένα νέο μέλλον μέσω νόμιμων οδών. Εξάλλου, η οικονομία μας αναπτύσσεται και πάλι, προσελκύουμε σημαντικές επενδύσεις από το εξωτερικό και υπάρχουν πολλές ευκαιρίες απασχόλησης στη χώρα μου. Ωστόσο, πρέπει να καλύψουμε αυτές τις κενές θέσεις εργασίας με τους δικούς μας όρους, όχι με αυτούς που θέτουν οι εγκληματικές συμμορίες.

Γι' αυτό είναι κρίσιμο η διεθνής κοινότητα να συνεργαστεί για να προχωρήσει σε μια πολύ πιο εμπεριστατωμένη και συντονισμένη προσέγγιση. Μία προσέγγιση που θα αντιμετωπίζει τα βαθύτερα αίτια της μετανάστευσης, που θα αντιμετωπίζει αποτελεσματικότερα την εμπορία ανθρώπων και τη διακίνηση μεταναστών, και θα προωθεί νόμιμες οδούς μετακίνησης.

Όσον αφορά τα βαθύτερα αίτια της μετανάστευσης, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις αρνητικές πολιτικές, κοινωνικοοικονομικές και κλιματικές εξελίξεις στην πηγή, στις χώρες προέλευσης αλλά και στις χώρες διέλευσης.

Αυτό σημαίνει περισσότερες ειδικά σχεδιασμένες, καινοτόμες, πολυμερείς συνεργασίες για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και την ενίσχυση της ανθεκτικότητας, δημιουργώντας θέσεις εργασίας και ευκαιρίες στους τόπους

προέλευσης. Κανείς δεν θέλει να εγκαταλείψει το σπίτι του και να διακινδυνεύσει τη ζωή του για να βρει δουλειά χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά.

Στην πράξη μιλάμε για επενδύσεις στις υποδομές, στην εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, στην πράσινη και ψηφιακή μετάβαση. Όλα αυτά μπορούν να μειώσουν τη φτώχεια, την ανεργία και την ανισότητα. Πρόκειται επίσης για τη δημιουργία κινήτρων για την ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα, για τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και των μικρών επιχειρήσεων, πάντοτε προωθώντας παράλληλα τη χρηστή διακυβέρνηση και την ενίσχυση του ρόλου των γυναικών.

Κυρίες και κύριοι,

Όσον αφορά τη μετανάστευση, η πολιτική της Ελλάδας είναι αυστηρή αλλά δίκαιη. Επικεντρωνόμαστε στην πρόληψη της παράτυπης μετανάστευσης και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών επιστροφής. Εστιάζουμε, όμως, και στη διευκόλυνση της ασφαλούς, ομαλής και νόμιμης μετανάστευσης, ενώ παράλληλα εξετάζουμε με ταχύτητα τις αιτήσεις ασύλου.

Αυτό το ζήτημα δεν πρόκειται να εξαφανιστεί. Πράγματι, τις τελευταίες εβδομάδες υπάρχουν ενδείξεις σε όλη τη Μεσόγειο ότι η πίεση στα σύνορά μας, δυστυχώς, αυξάνεται πάλι.

Γι' αυτό τον λόγο η αποτροπή των αναχωρήσεων πρέπει να είναι η αφετηρία. Πρέπει να διαλύσουμε το επιχειρηματικό μοντέλο των διακινητών και τα δίκτυά τους, αν θέλουμε να σταματήσουμε τους ανθρώπους να ξεκινούν τέτοια επικίνδυνα ταξίδια.

Συνεργαζόμενοι σε διμερές και πολυμερές επίπεδο πρέπει να ενισχύσουμε τους συνοριακούς ελέγχους και τους μηχανισμούς επιτήρησης για τον εντοπισμό και την αναχαίτιση των λαθρεμπόρων και των δραστηριοτήτων τους. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό, μέσω της χρήσης προηγμένης τεχνολογίας, της ανταλλαγής πληροφοριών και της συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών συνοριοφυλακής.

Πρέπει επίσης να ενισχύσουμε την ικανότητα των αρχών επιβολής του νόμου να ερευνούν και να διώκουν αυτούς που αποκομίζουν κέρδη από την ανθρώπινη απελπισία, και να εξαρθρώσουμε τα δίκτυα μεταφοράς του χρήματος μέσω της ενίσχυσης των εργαλείων για τον εντοπισμό και τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων των διακινητών.

Χρειαζόμαστε μια ολιστική προσέγγιση που να ευαισθητοποιεί την κοινή γνώμη σχετικά με τους κινδύνους που εγκυμονούν οι διαδρομές λαθραίας διακίνησης. Ταυτόχρονα, όπως είπα, πρέπει να παρέχουμε νόμιμες οδούς μέσω της επανένωσης οικογενειών, των θεωρήσεων για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά και της δυνατότητας μετακίνησης εργαζόμενων, κάτι που η Ελλάδα έχει κάνει με νέες

διμερείς συμφωνίες, όπως με την Αίγυπτο και το Μπαγκλαντές.

Αλλά, πάνω απ' όλα, αν θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα στη Μεσόγειο, πρέπει να συνεργαστούμε με τις χώρες-εταίρους μας. Με την Τουρκία, φυσικά, αλλά και τους γείτονές μας στη Βόρεια Αφρική".

Ελληνοτουρκικά

Σχετικά με τις σχέσεις με τη γειτονική Τουρκία αλλά και το Κυπριακό ο Έλληνας Πρωθυπουργός είπε:

"Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στις σχέσεις της Ελλάδας με την γείτονά μας στα ανατολικά, την Τουρκία. Επιτρέψτε μου όμως να το κάνω με ανοιχτό πνεύμα. Αντί να κοιτάζω στο παρελθόν, θέλω σήμερα να κοιτάξω στο μέλλον.

Αναμφίβολα, οι μακροχρόνιες γεωπολιτικές εντάσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας παραμένουν. Ωστόσο, οι δύο μεγαλύτερες κοινές μας προκλήσεις, η κλιματική αλλαγή και η μετανάστευση, είναι του παρόντος και του μέλλοντος.

Αυτό ακριβώς είπα στον Πρόεδρο Erdoğan στη χθεσινή μας συνάντηση. Δεν πρέπει να υπάρχει παρανόηση, η κύρια διαφορά μας σχετικά με την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο είναι εξαιρετικά σημαντική, και παραμένει. Μπορεί, ωστόσο, να επιλυθεί σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, ειδικά τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, και στο πνεύμα των σχέσεων καλής γειτονίας. Έχουμε σημειώσει καλή πρόοδο τους τελευταίους μήνες όσον αφορά στην εξομάλυνση των σχέσεών μας και είναι προς το αμοιβαίο συμφέρον μας να συνεχίσουμε σε αυτόν τον δρόμο.

Όσον αφορά στην Κύπρο, το Κυπριακό παραμένει, δυστυχώς, στον πυρήνα του, ένα ζήτημα παράνομης εισβολής και κατοχής, κατά παράβαση των θεμελιωδών αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Η δέσμευσή μας για την κυριαρχία της Κύπρου, την εδαφική ακεραιότητά της και τη λύση ενός κράτους, στη βάση μιας διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας είναι ακλόνητη. Είναι θέμα αξιοπιστίας και αποφασιστικότητας να υπερασπιστούμε τις βασικές αξίες και αρχές στις οποίες βασίζονται τα Ηνωμένα Έθνη.

Η εξεύρεση μιας δίκαιης, βιώσιμης και αμοιβαία αποδεκτής λύσης του Κυπριακού εξακολουθεί να είναι κύρια προτεραιότητα για την Ελλάδα. Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε απολύτως τις προσπάθειες υπό την ηγεσία του ΟΗΕ για την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, πάντα στη βάση των σχετικών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ".

Πόλεμος στην Ουκρανία

Ο Πρωθυπουργός επέλεξε να κλείσει την ομιλία του με αναφορά στον πόλεμο στην Ουκρανία και τις συνέπειες που έχει προκαλέσει η ρωσική εισβολή.

"Σήμερα αναφέρθηκα στις δύο από τις τρεις σημαντικότερες ανησυχίες που μοιραζόμαστε ως παγκόσμια κοινότητα. Επιτρέψτε μου να κλείσω αναφερόμενος εν τάχει στην τρίτη.

Πέρσι, από αυτό το βήμα, οι περισσότεροι από εμάς καταδικάσαμε την παράνομη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία. Μια πράξη απροκάλυπτης επιθετικότητας που κατέρριψε το απαραβίαστο των συνόρων ενός κυρίαρχου κράτους και κόστισε τόσες αθώες ζωές.

Συνολικά, η διεθνής κοινότητα έχει αντισταθεί σθεναρά στην πρόκληση και καταστροφική προσπάθεια του Putin να αναθεωρήσει την Ιστορία. Σήμερα, ωστόσο, η εκτίμηση της Ρωσίας είναι ότι το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, οι άλλοι εταίροι που στηρίζουν την Ουκρανία, θα χάσουν τελικά το κουράγιο να συνεχίσουν αυτόν τον αγώνα.

Επιτρέψτε μου να γίνω σαφής: αυτό δεν πρέπει να συμβεί και δεν θα συμβεί. Δεν θα εγκαταλείψουμε ποτέ την Ουκρανία, διότι κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι θα εγκαταλείπαμε τις ίδιες τις αρχές της ειρήνης, της δημοκρατίας, του σεβασμού στο Διεθνές Δικαίο, που είναι ιδιαίτερα σημαντικές για τόσους πολλούς σε αυτή την αίθουσα.

Αυτό το μήνυμα εστάλη δυνατά και καθαρά από τους ηγέτες ολόκληρης της περιοχής των Βαλκανίων, στις 21 Αυγούστου στην Αθήνα, στο πλαίσιο της περιφερειακής Συνόδου Κορυφής που φιλοξενήσαμε, μαζί με τον Πρόεδρο Zelenskyy.

Φίλες και φίλοι, κλείνοντας, είτε πρόκειται για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, είτε για τη διαχείριση της μετανάστευσης, είτε για την καταπολέμηση της απειλής για τον δημοκρατικό τρόπο ζωής μας, όλες οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε είναι μεγάλες.

Έχουμε πει πολλές φορές ότι η αποτυχία δεν αποτελεί επιλογή. Πραγματικές ηγετικές ικανότητες θα απαιτηθούν από όλους μας. Δεν μπορούμε να καθόμαστε άπραγοι και να ελπίζουμε σε θαύματα. Έχω την τιμή να ηγούμαι μιας χώρας μεσαίου μεγέθους που προσπαθεί να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να αντιμετωπίσει ζητήματα τεράστιας πολυπλοκότητας. Όμως, ήρθε η ώρα οι πραγματικά μεγάλοι παίκτες να αναλάβουν δράση και να φέρουν αποτελέσματα".